

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie
w składzie następującym:

Przewodnicząca	sędzia WSA Beata Jezielska (spr.)
Sędziowie	sędzia WSA Alicja Jaszczak-Sikora sędzia WSA Bogusław Jażdżyk
Protokolant	specjalista Wojciech Grabowski

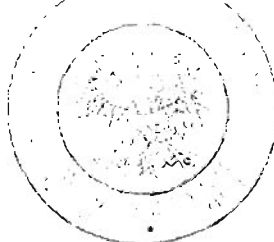
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2016 roku
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie
na bezczynność Grażyny Jadwigi i Zygmunta Dworakowskich prowadzących
działalność pod nazwą "Schronisko dla bezdomnych zwierząt" z/s w Radysach
w udostępnieniu informacji publicznej

- I. zobowiązuje Zygmunta Dworakowskiego prowadzącego działalność pod nazwą "Schronisko dla bezdomnych zwierząt" z/s w Radysach do rozpoznania wniosku skarżącego o udostępnienie informacji publicznej z dnia 29 czerwca 2015 roku, w terminie 14 dni;
- II. oddala skargę w stosunku do Grażyny Jadwigi Dworakowskiej;
- III. stwierdza, że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa;
- IV. wymierza Zygmuntowi Dworakowskiemu prowadzącemu działalność pod nazwą "Schronisko dla bezdomnych zwierząt" z/s w Radysach grzywnę w wysokości 100 złotych (sto złotych);
- V. zasądza od Zygmunta Dworakowskiego prowadzącego działalność pod nazwą "Schronisko dla bezdomnych zwierząt" z/s w Radysach na rzecz skarżącego Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie kwotę 340 złotych (słownie: trzysta czterdzieści) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Na oryginale właściwie podpisany

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

W. Grabowski

UZASADNIENIE

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, reprezentowane przez adw. Marcina Staniaka, wniosło skargę na bezczynność Grażyny Jadwigi Dworakowskiej i Zygmunta Dworakowskiego, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą "Schronisko dla bezdomnych zwierząt" z siedzibą w Radysach, w udostępnieniu informacji publicznej w związku z wnioskiem Stowarzyszenia z dnia 29 czerwca 2015r. żądając zobowiązania strony przeciwnej do dokonania czynności w zakresie udostępnienia informacji publicznej oraz stwierdzenia, że bezczynność w udostępnieniu informacji publicznej miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa. W uzasadnieniu podano, że Stowarzyszenie od kilku lat uczestniczy w projekcie Biura Ochrony Zwierząt przy Fundacji dla Zwierząt ARGOS, polegającym na badaniu problemu bezdomności zwierząt w jego wymiarze publicznym, a w ramach tego projektu prowadzony jest monitoring działalności schronisk dla bezdomnych zwierząt, hucli oraz polityki gmin i urzędów. Wskazano, że uzyskana w ten sposób informacja z całego kraju publikowana jest w Internecie. W związku z powyższym w dniu 29 czerwca 2015r. Stowarzyszenie wystąpiło z wnioskiem do Grażyny Jadwigi Dworakowskiej i Zygmunta Dworakowskiego prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą "Schronisko dla bezdomnych zwierząt" z siedzibą Radysy o udostępnienie informacji publicznej odnośnie podania daty i nazwisk oraz adresów osób, którym schronisko przekazało psy do adopcji, przyjęte w latach 2011-2015 do schroniska w Radysach, na podstawie umów zawartych z gminą Dąbrowa Białostocka, a także o przesłanie kserokopii umów zawartych z adoptującymi, jeśli były sporządzane na piśmie. Wskazano, że zgodnie z informacją publikowaną przez Poczta Polska na swojej stronie internetowej, przesyłka podjęta została przez adresata w dniu 2 lipca 2015r., a do dnia złożenia skargi podmiot obowiązany nie udostępnił wnioskowanej informacji publicznej, nie powiadomił wnioskodawcy o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, ani też nie wydał w tym przedmiocie decyzji odmownej. W związku z tym w ocenie strony skarżącej Grażyna Jadwiga Dworakowska i Zygmunt Dworakowski dopuścili się rażącej bezczynności. Podniesiono, że zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wylapywanie należy do zadań własnych gmin. Zatem jest to realizacja ustawowych obowiązków gminy, w którą zaangażowane są środki publiczne. W związku z tym treść umów zawartych w celu wykonania tego ustawowego zadania stanowi informację publiczną, również dlatego, że do jego realizacji wykorzystywane są środki publiczne. Wskazano, że Grażyna Jadwiga Dworakowska i Zygmunt

Dworakowski, prowadząc schronisko dla bezdomnych zwierząt, zajmują się poszukiwaniem właścicieli dla bezdomnych zwierząt, umieszczonych w ich schronisku przez gminy, a zawierane w tym celu umowy "adopcyjne" stanowią realizację gminnego zadania publicznego, gdyż dokumentują czynność prawną, w wyniku której konkretne zwierzę przestaje być bezdomne. Zatem informacje objęte wnioskiem skarżącego (w tym treść i postać umów "adopcyjnych") stanowią informację publiczną, która winna podlegać udostępnieniu na zasadach określonych w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Podniesiono ponadto, że Grażyna Jadwiga Dworakowska i Zygmunt Dworakowski, prowadząc schronisko dla bezdomnych zwierząt, posiadający jako przedsiębiorca umowy z licznymi gminami, należą do kręgu podmiotów zobowiązanych do udzielania informacji publicznej w przewidzianym wnioskiem skarżącego zakresie. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym. Przy czym nie ma znaczenia struktura organizacyjna i własnościowa takich podmiotów. Wskazano, że Grażyna Jadwiga Dworakowska i Zygmunt Dworakowski, prowadzący schronisko dla bezdomnych zwierząt i w ramach jego działania przekazujący bezdomne gminne zwierzęta do "adopcji", posiadają żadaną informację. Dlatego są podmiotem obowiązany do udostępnienia informacji w rozumieniu art. 4 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Mają także obowiązek stosować w zakresie dostępu do informacji dotyczącej swojej działalności przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej. W kontekście powołanej ustawy bezczynność ma miejsce wówczas, gdy w prawnie określonym terminie podmiot zobowiązany do udzielenia informacji nie udzielił jej, nie wydał decyzji o odmowie jej udzielenia, nie wyjaśnił przyczyn braku możliwości udostępnienia informacji, nie poinformował pisemnie wnioskodawcy, że nie posiada żądanej informacji lub, jeśli objęta wnioskiem informacja nie ma charakteru informacji publicznej, nie powiadomił pisemnie wnioskodawcy o tym fakcie. Podmiot zobowiązany, ignorując przepisy prawa i orzecznictwo sądowoadministracyjne, nie zrealizował żadnej z powyższych czynności.

Powyższa skarga oraz akta sprawy nie zostały przekazane Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Olsztynie w ustawowym terminie. W związku z tym w dniu 28 sierpnia 2015r. Stowarzyszenie wystąpiło do tut. Sądu, na podstawie art. 55 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, z wnioskiem o wymierzenie grzywny Grażynie Jadwidze Dworakowskiej i Zygmunutowi

Dworakowskiemu, prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą "Schronisko dla bezdomnych zwierząt" z siedzibą w Radysach, wobec nieprzekazania do Sądu skargi na bezczynność w udostępnieniu informacji publicznej z naruszeniem art. 21 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Wnioskodawca udokumentował, że skarga na bezczynność doręczona została przez Poczta Polską na adres Schroniska w dniu 30 lipca 2015r. Zgodnie zaś z art. 54 § 2 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej organ, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi, przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 15 dni od dnia jej wniesienia.

W odpowiedzi na wniosek pełnomocnik Grażyny i Zygmunta Dworakowskich podał, że na podstawie umowy z dnia 12 lutego 2014r., zawartej pomiędzy Gminą Dąbrowa Białostocka (jako zamawiającym), a Schroniskiem dla Bezdomnych Zwierząt Zygmunt Dworakowski z siedzibą w Radysach (jako wykonawcą), Zygmunt Dworakowski przyjął do wykonania usługę w zakresie wylapywania bezdomnych psów na terenie gminy Dąbrowa Białostocka oraz utrzymywania tych zwierząt w schronisku. Jednakże wskazano, że ewentualna skarga na bezczynność mogła by być skierowana tylko i wyłącznie przeciwko Zygmuntowi Dworakowskiemu, który jest przedsiębiorcą prowadzącym Schronisko, co potwierdza wydruk z Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej. Ponadto podniesiono, że Zygmunt Dworakowski z racji prowadzenia Schroniska i posiadania umów z gminami nie należy do kręgu podmiotów zobowiązanych do udzielenia informacji publicznej, gdyż podmiotem takim w przedmiotowej sprawie jest w świetle art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej Burmistrz Dąbrowy Białostockiej, będący w posiadaniu informacji publicznej.

Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2016r. (sygn. akt II SO/OI 11/15) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie wymierzył grzywnę w kwocie 50 zł Zygmuntowi Dworakowskiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą "Schronisko dla bezdomnych zwierząt" z siedzibą w Radysach oraz oddalił wniosek w stosunku do Grażyny Jadwigi Dworakowskiej. W uzasadnieniu podano, że Zygmunt Dworakowski zawierał z Gminą Dąbrowa Białostocka umowy w zakresie wylapywania bezdomnych psów oraz utrzymywania tych zwierząt w Schronisku oraz że żądane przez Stowarzyszenie informacje dotyczące adopcji bezdomnych psów, przyjętych do Schroniska na podstawie powołanych umów zawartych z gminą, stanowią informację publiczną. Zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wylapywanie należy bowiem do zadań własnych gminy, finansowanych z budżetu gminy, co potwierdzają

przepisy ustawy o ochronie zwierząt. Zgodnie z art. 11a ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt w celu realizacji tych zadań publicznych rada gminy określa, w drodze uchwały, corocznie program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program ten obejmuje m.in.: zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt, odławianie bezdomnych zwierząt oraz poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt (art. 11a ust. 2 pkt 1, 3 i 5). Stosownie do ust. 4 art. 11a ustawy o ochronie zwierząt realizacja zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 3-6, może zostać powierzona podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt. Program, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Koszty realizacji programu ponosi gmina (art. 11a ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt). Zatem Sąd uznał, że z racji zawartych umów z gminą przez Zygmunta Dworakowskiego, prowadzącego odrębną od żony Grażyny Jadwigi Dworakowskiej działalność gospodarczą pod nazwą "Schronisko dla bezdomnych zwierząt" z siedzibą w Radysach, podmiot ten sprawuje powierzone mu zadania publiczne i w tym zakresie działa jak organ publiczny. Dysponuje w tym zakresie także środkami publicznymi, gdyż przedmiotem umów są świadczenia realizowane odpłatnie. Tym samym Zygmunt Dworakowski z racji prowadzonej działalności jest podmiotem zobowiązanym do udzielenia informacji publicznej z zakresu realizowanych zadań publicznych. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne. Z treści art. 4 ust. 1-5 ustawy o dostępie do informacji publicznej, a zwłaszcza z użytego w jego konstrukcji sformułowania "w szczególności" wynika, że dokonane przez ustawodawcę wyliczenie podmiotów zobowiązanych do udostępnienia informacji publicznej nie ma charakteru wyczerpującego. Regulacja ta nie wyklucza istnienia innych podmiotów nienależących do żadnej z kategorii tam wymienionych, które z uwagi na to, że wykonują określone zadania publiczne, pozostają zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej, o ile ją posiadają. Struktura organizacyjna i własnościowa takich podmiotów nie ma decydującego znaczenia. Wskazano, że argumentacja Zygmunta Dworakowskiego, że to Burmistrz powinien udzielić żądanych informacji publicznych nie usprawiedliwia nieprzekazania Sądowi skargi, gdyż podmiot zobowiązany musi skargę w terminie przekazać do sądu, nawet jeśli jego zdaniem skarga ta jest niedopuszczalna lub nieuzasadniona. Jedynie bowiem sąd administracyjny jest uprawniony do oceny dopuszczalności skargi i zasadności jej zarzutów. Natomiast Sąd oddalił wniosek w stosunku do Grażyny Jadwigi

Dworakowskiej, gdyż prowadzi ona odrębną od męża działalność gospodarczą i nie zawierała umów z gminą w omawianym zakresie, przez co nie była podmiotem zobowiązanym do realizacji zadań publicznych wynikających z tych umów, a tym samym nie była odpowiedzialna za udostępnienie żądanych informacji.

Pomimo uprawomocnienia się postanowienia o nałożeniu grzywny podmiot zobowiązany nie przekazał skargi oraz akt sprawy sądowi administracyjnemu. W związku z tym w dniu 18 lutego 2016r. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt wystąpiło z wnioskiem o rozpoznanie sprawy na podstawie nadesłanego odpisu skargi, stosownie do art. 55 § 2 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Podnieść należy, iż w myśl art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. z 2014r., poz. 1647 ze zm.) sądy administracyjne sprawują kontrolę wykonywania administracji publicznej pod względem zgodności z prawem. Kontrola ta obejmuje również orzekanie w sprawach skarg na bezczynność organów. Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r., poz. 270 ze zm., dalej jako: p.p.s.a.) skarga na bezczynność organu administracji przysługuje m.in. w sprawach, w których mogą być wydawane decyzje i postanowienia (art. 3 § 2 pkt 1, 2 i 3 p.p.s.a.).

Ponadto wskazać należy, że stosownie do art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi. Przy czym organ przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania (art. 54 § 2 p.p.s.a.), a w przypadku spraw z zakresu dostępu do informacji publicznej w terminie 15 dni od otrzymania skargi (art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej Dz.U. z 2015r. poz. 2058 ze zm., dalej jako: u.d.i.p.). Zgodnie z art. 55 § 1 p.p.s.a. w razie niezastosowania się do obowiązków, o których mowa w art. 54 § 2, sąd na wniosek skarżącego może orzec o wymierzeniu organowi grzywny w wysokości określonej w art. 154 § 6. Jeżeli zaś organ nie przekazał sądowi skargi mimo wymierzenia grzywny, sąd może na żądanie skarżącego rozpoznać sprawę na podstawie nadesłanego odpisu skargi, gdy stan faktyczny i prawny przedstawiony w skardze nie budzi uzasadnionych wątpliwości (art. 55 § 2 p.p.s.a.).

W niniejszej sprawie organ – w tym wypadku podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej – nie przekazał sądowi skargi ani akt sprawy, pomimo wymierzenia

Sygn. akt II SAB/OI 16/16

mu grzywny prawomocnym postanowieniem Sądu z dnia 5 stycznia 2016r. (sygn. akt II SO/OI 11/15). W związku z tym Sąd orzekał w niniejszej sprawie na podstawie nadesłanego odpisu skargi, posiłkując się także ustaleniami poczynionymi w toku postępowania o wymierzenie grzywny (sygn. akt II SO/OI 11/15), uznając że tak ustalony stan faktyczny i prawny nie budzi wątpliwości.

Przede wszystkim wyjaśnić należy, że Sąd oddalił skargę w stosunku do Grażyny Jadwigi Dworakowskiej, uznając że nie jest ona podmiotem zobowiązanym do stosowania u.d.i.p. Jak wynika z ustaleń poczynionych przez Sąd w toku postępowania o sygn. akt II SO/OI 11/15 prowadzi ona odrębną od męża działalność gospodarczą i nie zawierała umów z gminą w zakresie wylapywania bezdomnych psów oraz utrzymywania tych zwierząt w Schronisku. W związku z tym nie jest podmiotem realizującym zadania publiczne wynikające z tych umów, a tym samym nie jest zobowiązana do udostępniania żądanych informacji w trybie u.d.i.p. Ponadto postanowieniem z dnia 5 stycznia 2016r. Sąd oddalił wniosek o wymierzenie grzywny w stosunku do Grażyny Jadwigi Dworakowskiej, uznając tym samym, że nie jest ona organem – podmiotem zobowiązanym do przekazania skargi i akt sprawy. W związku z tym skarga skierowana w stosunku do podmiotu, który nie ma obowiązku rozpoznania wniosku o udzielenie informacji publicznej, jest niezasadna.

Natomiast w ocenie Sądu w beczynności pozostaje Zygmunt Dworakowski, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą "Schronisko dla bezdomnych zwierząt" z siedzibą w Radysach.

Podnieść przy tym należy, że w piśmiennictwie oraz judykaturze przyjmuje się, że z beczynnością organu administracji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy w prawnie określonym terminie organ nie podejmuje żadnych czynności w sprawie lub, gdy wprowadzie prowadził postępowanie w sprawie, jednakże mimo istnienia ustawowego obowiązku, nie kończy go wydaniem stosownego aktu lub nie podejmuje czynności (zob. T. Woś, H. Krysiak-Molczyk i M. Romańska, Komentarz do ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Warszawa 2005, s. 86; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 14 stycznia 2010 r., sygn. akt IV SAB/Wr 66/09). Dla uznania beczynności konieczne jest zatem ustalenie, że organ administracyjny zobowiązany był na podstawie przepisów prawa do wydania decyzji lub innego aktu albo do podjęcia określonych czynności.

Stosownie do art. 1 ust. 1 u.d.i.p. informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych. Podmiotami zobowiązanymi do udostępnienia informacji są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w tym organy

władzy publicznej, podmioty reprezentujące zgodnie z odrębnymi przepisami Skarb Państwa, podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów (art. 4 ust. 1 u.d.i.p.). Jak wskazano jednak w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 września 2014r. (sygn. akt I OSK 45/14, LEX nr 1664475) z treści art. 4 ust. 1-5 u.d.i.p., a zwłaszcza z użytego w jego konstrukcji sformułowania "w szczególności" wynika, że dokonane przez ustawodawcę wyliczenie podmiotów zobowiązanych do udostępnienia informacji publicznej nie ma charakteru wyczerpującego. W powyższej regulacji elementem decydującym o tym, że określony podmiot ma obowiązek udostępnienia informacji publicznej jest to, czy wykonuje on zadania publiczne. Uszczegółowienie zawarte w art. 4 ust. 1 pkt 1-5 u.d.i.p. ma charakter porządkujący. Regulacja ta nie wyklucza istnienia innych podmiotów nienależących do żadnej z kategorii tam wymienionych, które z uwagi na to, że wykonują określone zadania publiczne, pozostają zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej, o ile ją posiadają. Struktura organizacyjna i własnościowa takich podmiotów nie ma decydującego znaczenia (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w tezie 1 do wyroku z dnia 18 września 2014 r., sygn. akt I OSK 45/14, opubl. w LEX nr 1664475, por też postanowienie WSA w Krakowie z dnia 16 września 2015r., sygn. akt II SO/Kr 26/15, publ. na stronie orzeczenia.nsa.gov.pl).

Z kolei przykładowy katalog informacji publicznych podlegających udostępnieniu określa przepis art. 6 ust. 1 u.d.i.p. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 marca 2003r. (II SA 4059/02, LEX nr 78063) wskazano, że informacją publiczną w rozumieniu tego przepisu będzie każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa. Z kolei w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 października 2002r. (sygn. II SA 1956/02, LEX nr 78062) wyjaśniono, że taki charakter ma również wiadomość niewytworzona przez podmioty publiczne, lecz odnosząca się do tych podmiotów. Przy czym prawo do informacji publicznej jest zasadą, a wyjątki od niej

powinny być interpretowane ściśle (Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 7 marca 2003r., sygn. akt II SA 3572/02, LEX nr 144641). Zatem informacją publiczną jest każda informacja dotycząca sfery faktów i danych, wykonywana lub odnosząca się do władz publicznych, a także odnosząca się do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne, w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa.

Informacje dotyczące adopcji bezdomnych psów, przyjętych do Schroniska na podstawie umów zawartych z gminą, niewątpliwie stanowią informację publiczną. Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy 21 sierpnia 1997r. (Dz.U. z 2013r. poz. 856 ze zm., dalej jako: u.o.z.) zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gminy. Stosownie do art. 11a ust. 1 u.o.z. w celu realizacji tych zadań publicznych rada gminy określa, w drodze uchwały, corocznie program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program ten obejmuje m.in.: zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt, odławianie bezdomnych zwierząt oraz poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt (art. 11a ust. 2 pkt 1, 3 i 5 u.o.z.). Stosownie zaś do art. 11a ust. 4 u.o.z. realizacja zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 3-6, może zostać powierzona podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt. Program, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Koszty realizacji programu ponosi gmina (art. 11a ust. 5 u.o.z.).

Nie ulega zatem wątpliwości, że z racji zawartych umów z gminą Zygmunt Dworakowski, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą "Schronisko dla bezdomnych zwierząt" z siedzibą w Radysach, jest podmiotem wykonującym powierzone mu zadania publiczne, dysponuje w tym zakresie także środkami publicznymi (przedmiotem umów są świadczenia realizowane odpłatnie) i w tym zakresie działa jak organ publiczny. Tym samym jest podmiotem zobowiązanym do udzielenia informacji publicznej z zakresu realizowanych zadań publicznych w trybie u.d.i.p.

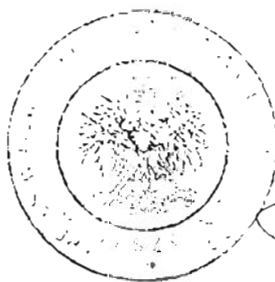
Nie budzi także zastrzeżeń okoliczność, że żądana informacja - określona we wniosku z dnia 29 czerwca 2015r. - ma charakter informacji publicznej. W związku z tym u.d.i.p. publicznej nakłada na podmiot zobowiązany do udzielenia informacji określone obowiązki. Winien on bowiem albo udzielić takiej informacji w terminie określonym w art. 13 u.d.i.p., albo odmówić jej udostępnienia w trybie decyzji administracyjnej, o czym stanowi art. 16 ust. 1 u.o.i.p. lub też umorzyć postępowanie (w

przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 1 u.d.i.p.). Natomiast brak któregokolwiek ze wskazanych działań musi prowadzić do przyjęcia, że podmiot zobowiązany dopuszcza się beczynności w sprawie z zakresu dostępu do informacji publicznej.

W związku z powyższym na podstawie art. 149 § 1 pkt 1 p.p.s.a. Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

Jednocześnie stosownie do obowiązku wynikającego z treści art. 149 § 1a p.p.s.a. Sąd stwierdził, że beczynność organu (podmiotu zobowiązanego) miała charakter rażący. Pomimo bowiem nałożonej grzywny podmiot zobowiązany, ani nie rozpoznał wniosku skarżącego, ani nie przekazał skargi wraz z aktami sprawy Sądowi, ani nie wyjaśnił nawet przyczyn takiego postępowania. Ponadto stosownie do art. 149 § 2 p.p.s.a. sąd wymierzył grzywnę, co ma na celu zdyscyplinowanie organu (podmiotu zobowiązanego). Odnosząc się do wysokości wymierzonej grzywny wyjaśnić należy, że ustalenie jej wysokości pozostawione zostało miarkowaniu Sądu. Jedynie jej górną granicę określono w art. 154 § 6 p.p.s.a., który stanowi, że grzywnę wymierza się do wysokości dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów. Sąd określając wysokość grzywny bierze pod uwagę takie elementy, jak charakter sprawy, okres pozostawiania przez organ w beczynności oraz jej przyczyny. W tej sprawie Sąd musiał także uwzględnić fakt, że w niniejszej sprawie podmiot zobowiązany do załatwienia wniosku z zakresu informacji publicznej nie jest organem administracji publicznej, który działa profesjonalnie, a w związku z tym może brakować mu doświadczenia w załatwianiu tego rodzaju spraw. W związku z tym Sąd uznał, iż w okolicznościach niniejszej sprawy, wymierzona grzywna w kwocie 100 zł będzie stanowić adekwatną dolegliwość za niewykonanie ustawowego obowiązku, a także wpłynie na prawidłowe działanie podmiotu w przyszłości.

O kosztach postępowania sądowego orzeczono na podstawie art. 200 p.p.s.a.

Na oryginale właściwe podpisy

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

Gabański